

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 grudnia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że

1. M. B. jako wiceprezes zarządu (...) Sp. zo.o. ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 203.490,76 zł, w tym na:

- ubezpieczenia społeczne za okres 12.2012 -02.2014

należność główna 105.412,67 zł

odsetki za zwłokę liczone na dzień 18.12.2018 - 50246,00 zł

ogółem 155.658,67 zł

- ubezpieczenie zdrowotne za okres 12.2012 -02.2014

należność główna 27.714,04 zł

odsetki za zwłokę liczone na dzień 18.12.2018 – 13.239,00 zł

ogółem 40.953,04 zł

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres 12.2012 -02.2013, 04.2013 -02.2014

należność główna 4.691,05 zł

odsetki za zwłokę liczone na dzień 18.12.2018 –2.188,00 zł

ogółem 6.879,05 zł

2. M. D. jako prezes zarządu (...) Sp. zo.o. ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 203.490,76 zł, w tym na:

- ubezpieczenia społeczne za okres 12.2012 -02.2014

należność główna 105.412,67 zł

odsetki za zwłokę liczone na dzień 18.12.2018 – 50.246,00 zł

ogółem 155.658,67 zł

- ubezpieczenie zdrowotne za okres 12.2012 -02.2014 r.

należność główna 27.714,04 zł

odsetki za zwłokę liczone na dzień 18.12.2018 – 13.239,00 zł

ogółem 40.953,04 zł

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres 12.2012 -02.2013, 04.2013 -02.2014

należność główna 4.691,05 zł

odsetki za zwłokę liczone na dzień 18.12.2018 –2.188,00 zł

ogółem 6.879,05 zł

W uzasadnieniu Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) prowadziła działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) i zatrudniała pracowników. Z tego tytułu była zobowiązana do opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Ponieważ Spółka nie wywiązała się z tego obowiązku w sposób prawidłowy, na jej koncie powstało zadłużenie, które na dzień wydania niniejszej decyzji wynosi łącznie 383.174,59 zł, w tym:

1) Na ubezpieczenia społeczne:

- 167.921,67 zł - z tytułu nie opłaconych składek za okres: 08.2012 r. - 02.2014 r.
- 83.769,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 18 grudnia 2018 r.,
- 6.559,50 zł - z tytułu kosztów egzekucyjnych,

2) Na ubezpieczenie zdrowotne:

- 63.689,32 zł - z tytułu nie opłaconych składek za okres: 09.2007 r., 08.2012-02.2014 r.
- 36.101,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 18 grudnia 2018 r.,

3) Na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

- 17.359,10 zł - z tytułu nie opłaconych składek za okres: 07.2012 r., 08.2012-02.2013 r., 04.2013-02.2014 r.
- 7.775,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 18 grudnia 2018 r.,

W stosunku do spółki prowadzone było postępowanie egzekucyjne przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. w Ł.. Prowadzone postępowanie okazało się nieskuteczne. Zgromadzona w sprawie dokumentacja w ocenie organu wskazuje, że zostały wykorzystane wszystkie możliwości mające na celu zaspokojenie należności objętych tytułami wykonawczymi. W dniu 9 sierpnia 2017 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. wydał postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. Ponadto, wobec Spółki prowadzone było przez Dyrektora I Oddziału ZUS w Ł. postępowanie egzekucyjne.

Z uwagi na bezskuteczność prowadzonego postępowania postanowieniem z 21.08.2017 r. Dyrektor Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. umorzył ww. postępowanie.

W aktach rejestrowych KRS ustalono, że brak jest wniosku o otwarcie likwidacji oraz o ogłoszenie upadłości spółki.

Zdaniem organu w przedmiotowej sprawie stwierdzono, że zaistniały przesłanki określone w art. 107 i 116 ordynacji podatkowej uzasadniające przeniesienie odpowiedzialności na ww. jako członków zarządu za zobowiązania Spółki z o. o. (...), ponieważ:

- egzekucja wobec ww. Spółki okazała się bezskuteczna,
- w okresie, kiedy powstało wymienione w sentencji zadłużenie ww. pełnili funkcję członków zarządu,
- Spółka nie składała wniosku o ogłoszenie upadłości i otwarcie likwidacji,
- nie wskazano mienia, z którego możliwe byłoby zaspokojenie zobowiązań w znacznej części.

/decyzja k. 48- 49 plik I akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w całości wniósł zarówno M. B. jak i M. D. reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika.

Wymienieni podnieśli, iż ZUS wszczął w 2012 r. postępowanie egzekucyjne wobec (...) Sp. zo.o., w wyniku którego został zajęty wyłącznie rachunek bankowy spółki. Spółka na bieżąco interesowała się stanem zadłużenia chcąc możliwie jak najszybciej określić stan wzajemnych należności z organem podatkowym i kontrahentami.

Uchwałą z dnia 24.10.2014 r. Zgromadzenie Wspólników Z. sp. zo.o. podjęło decyzję o połączeniu Z. sp. zo.o z (...) Sp. zo.o. a (...) Sp. zo.o. została wykreślona z KRS z dniem 31.12.2017 r. Jednak pomimo połączenia spółek, żaden z organów egzekucyjnych w toku prowadzonego postępowania nie podjął żadnych działań w stosunku do Z. sp. zo.o mających na celu wyegzekwowanie należności.

Ponadto na udziale (...) Sp. zo.o. w samochodzie marki M. model L200 z 2007 r. (...) Naczelnik Urzędu Skarbowego ustanowił zastaw skarbowy celem zabezpieczenia zapłaty należności podatkowych. Następnie organ nie podjął żadnych kroków w celu zaspokojenia się z przedmiotu zastawu.

Ponadto skarżący podnieśli, że (...) Sp. zo.o. przedstawiła organom egzekucyjnym listę przysługujących jej wierzytelności w stosunku do których spółka nie mogła już podejmować czynności operacyjnych oraz listę środków trwałych, co pozostało bez odpowiedzi organów egzekucyjnych. Wskazano też, że (...) Sp. zo.o. posiada liczne środki trwałe, w tym komputery oraz liczne dobra niematerialne, w tym szereg praw autorskich, co do których organy egzekucyjne nie podjęły żadnych kroków celem zaspokojenia własnych wierzytelności. W konsekwencji powyższego skarżący wywiedli, iż wobec pominięcia przez organy egzekucyjne istotnych okoliczności wskazujących na posiadanie przez spółkę majątku, który pozwoliłby na pokrycie zaległości, w niniejszej sprawie nie wykazano, że prowadzona egzekucja nie mogła przynieść żadnych pozytywnych rezultatów.

Wskazując na powyższe, odwołujący wnieśli o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie że nie ponoszą całym swoim majątkiem odpowiedzialności za zobowiązania (...) Sp. zo.o. z tytułu nieopłaconych składek i zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołujących kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pełnomocnik odwołujących w stosunku do zobowiązań objętych zaskarżoną decyzją podniósł też zarzut przedawnienia z uwag na upływ terminu przedawnienia od dnia ostatniej skutecznej czynności egzekucyjnej z danego tytułu wykonawczego.

/odwołanie – k. 3-6 akt VIII U 476/19 oraz k. 3-6 akt VIII U 477/19/

W odpowiedziach na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie, i zasądzenie od wnioskodawców na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych podnosząc argumentację, jak w zaskarżonej decyzji.

Dodatkowo odnosząc się do zrzutów i wniosków z odwołań organ rentowy wskazał, iż obowiązek wykazania, iż zadłużenie zostało opłacone spoczywa na skarżących, a więc brak podstaw do żądania od organu rentowego dowodów na dokonanie wpłat – z zawartych w aktach rentowych zestawień stanów należności wynika wysokość zadłużenia. Próby uzyskania informacji o stanie zadłużenia nie zwalniają wnioskodawców z odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Przy tym poinformowanie wyłącznie organu podatkowego o przysługujących spółce składnikach majątkowych odnośnie zobowiązań tylko stricte podatkowych przy braku dokładnych danych o składnikach majątkowych, z których można prowadzić egzekucję, która zaspokoiłaby należności z tytułu składek oraz o jej wierzytelnościach nie zwalnia członków zarządu z odpowiedzialności.

Ponadto organ wskazał, że spółka wraz z bankiem jest jedynie współwłaścicielem samochodu, na którym organ wnioskował ustanowienie zastawu skarbowego. W związku z powyższym Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. wskazał, że

brak jest podstaw prawnych do dokonania wpisu zastawu skarbowego. Ponadto nie jest to majątek, z którego można skutecznie prowadzić egzekucję.

Nietrafnym jest też zarzut bezskuteczności egzekucji wobec skierowania jej wyłącznie do rachunku bankowego, gdyż organ rentowy może poprzestać w egzekwowaniu na części majątku spółki, gdy jego przekonanie o bezskuteczności egzekucji w dalszym zakresie będzie uzasadnione / wyrok SN z 28.11.2008 I UK 107/08/

W końcu organ wskazał, że nie można zgodzić się ze stroną odwołującą, że w dniu 24.10.2014 doszło do przejęcia (...) Sp. zo.o. We wskazanej dacie dopiero wszczęto postępowanie w tym przedmiocie a postanowienie o uprawomocnieniu się ww wpisu nastąpiło 4.08.2017 tj na kilka dni przed umorzeniem postępowania egzekucyjnego. Ponadto do organu nie wpłynął żaden dokument potwierdzający następstwo prawne. Zatem zrzuty, że organ nie skierował egzekucji przeciwko Z. sp. zo.o są również nieuzasadnione.

Co do zarzutu przedawnienia organ wskazał, iż odwołujący nie wskazali jakie należności uległy przedawnieniu.

/odpowiedź na odwołanie – k. 52-55. akt VIII U 476/19 oraz k. 8-11 akt VIII U 477/19/

Zarządzeniem z dnia 19.03.2019 r. sprawy z obu ww odwołań zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/ zarządzenie k 13 akt VIII U 477/19/

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe.

/ bezsporne/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny :

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) prowadziła działalność gospodarczą od 31.07.2006 na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Przedmiotem działalności spółki było dostarczanie klientom technologii internetowych. Firma zajmowała się produkcją oprogramowania i jego sprzedażą dla instytucji finansowych i innych podmiotów. Spółka zatrudniała pracowników. Z tego tytułu była zobowiązana do opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

/kopia akt rejestrowych k. 3-22 plik I akt ZUS, sprawozdania finansowe 109-153, zeznania wnioskodawcy M. D. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:12:09-00:46:06 zeznania wnioskodawcy M. B. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:46:06-01:28:55/

Spółka nie wywiązała się z tego obowiązku w sposób prawidłowy, na jej koncie powstało zadłużenie, które na dzień wydania zaskarżonej decyzji wynosi łącznie 383.174,59 zł, w tym:

1) Na ubezpieczenia społeczne:

- 167.921,67 zł - z tytułu nie opłaconych składek za okres: 08.2012 r. - 02.2014 r.

- 83.769,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 18 grudnia 2018 r.,

- 6.559,50 zł - z tytułu kosztów egzekucyjnych,

2) Na ubezpieczenie zdrowotne:

- 63.689,32 zł - z tytułu nie opłaconych składek za okres: 09.2007 r., 08.2012-02.2014 r.

- 36.101,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 18 grudnia 2018 r.,

3) Na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych:

- 17.359,10 zł - z tytułu nie opłaconych składek za okres: 07.2012 r., 08.2012-02.2013 r., 04.2013-02.2014 r.

-7.775,00 zł - z tytułu odsetek za zwłokę naliczonych na dzień 18 grudnia 2018 r.,

Z dokumentacji nie wynika , aby spółka za sporny okres płaciła składki , które ZUS zarachował na inny okres.

/ wydruk przeglądu danych stanu należności k. 39-45 plik I akt ZUS, raport należności płatnika (...) k. 134-139 plik II akt ZUS pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości M., K. k. 200-214 pisemna opinia uzupełniająca k. 278-280/

W okresie od 08.2012 r. - 02.2014 r. w którym także powstało ww zadłużenie z tytułu składek, M. D. był prezesem zarządu a M. B. wiceprezesem zarządu spółki (...) Sp. zo.o..

/ bezsporne kopia akt rejestrowych k. 3-22 plik I akt ZUS, akta postępowania egzekucyjnego koperta k. 65 pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości M., K. k. 200-214/

Do 2011 spółka (...) odnotowywała zysk z działalności gospodarczej, w tym również z podstawowej działalności operacyjnej, od 2012 r spółka ponosiła straty, jednakże w latach 2010 -2013 nie miała problemów z regulowaniem swoich zobowiązań finansowych, przy czym już w 2013 r. miała problem z szybkim ich uregulowaniem.

/pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości M., K. k. 200-214 sprawozdania finansowe 109-153 pisemna opinia uzupełniająca k. 278-280//

Do 31.12.2013 r. bilansowo majątek spółki wystarczał na pokrycie jej zobowiązań. Bardzo dużą część majątku 68 % stanowiły wartości niematerialne i prawne – specjalistyczne oprogramowania spółki zakupione za ok 1 mln zł. Majątek trwały spółki stanowiły samochód oraz sprzęt komputerowy. Posiadany majątek trwały w przypadku jego likwidacji byłby znikomy lub bliski 0. Samochód ciężarowy marki M. model L200 z 2007 r. (...) był współwłasnością z bankiem (...) S.A. Znalezienie nabywcy na oprogramowanie danej jednostki zazwyczaj jest niemożliwe. Firma realnie nie miała możliwości sprzedania oprogramowania Zakupując oprogramowanie równolegle zakupuje się licencję do tego oprogramowania, która jest przeznaczona jedynie dla nabywcy. Dlatego realna wartość środków niematerialnych i prawnych wynosi 0 zł. Spółka w 2014 r. i na dzień wydania decyzji nie miała majątku trwałego, z którego można było pokryć wierzytelność. Spółka posiadała też określone należności oraz środki pieniężne na rachunkach i w kasie. Spółka nie miała środków pieniężnych by dochodzić swych należności od wierzycieli na drodze sądowej, zdarzyło się też, iż klienci upadali i od syndyka spółka otrzymywała kwoty rażąco odbiegające od pierwotnych należności. Przy uwzględnieniu wartości posiadanych zobowiązań bilansowo majątek spółki wystarczał na pokrycie jej zobowiązań pieniężnych. Stan samych środków finansowych w kasie i na rachunku bankowym na dzień 31.12.2012 r. wynosił ponad 422 tys zł. Z tego tytułu nie powstała przesłanka obligująca do złożenia wniosku o upadłość. Mimo ciężącego na spółce obowiązku za lata 2014 -2017 do KRS nie złożono sprawozdań finansowych.

/sprawozdania finansowe 109-153, dokumentacja techniczna oprogramowania załączona przy k. 169 pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości M., K. k. 200-214 pisemna opinia uzupełniająca k. 278-280/zeznania wnioskodawcy M. D. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:12:09-00:46:06/

Najstarszym nieregulowanym zobowiązaniem wobec Urzędu Skarbowego jest zobowiązanie za wrzesień 2013 z terminem płatności przypadającym na 21.10.2013 r. Incydentalnie już za (...) z tytułu składek na FUZ doszło do zaległości wobec ZUS. Zobowiązanie to jest już przedawnione. Trwałe i ciągle nieregulowanie zobowiązań rozpoczęło się od (...) tytułu składek na (...), a od (...) za wszystkie fundusze. Choć jednostka nie straciła płynności finansowej, ze znanych tylko sobie powodów nie regulowała swoich zobowiązań pieniężnych. W związku z powyższym przyjąć należy, iż najstarszym nieregulowanym zobowiązaniem wobec ZUS jest zobowiązanie za (...) z terminem płatności przypadającym na 16.08.2012 r. Aby mówić o trwałym przeterminowaniu zobowiązań, przyjmuje się iż

przeterninowanie wynosi powyżej 3 miesięcy. W związku z powyższym z uwagi na fakt, że dopuszczalnym jest wyłonienie zobowiązań wymagalnych wobec tylko jednego z wierzycieli w analizowanej spółce, przesłanka trwałego nieregulowania zobowiązań powstała 16.11.2012 r. w związku z powyższym doliczając do tego ówczesny 14 dniowy termin na złożenie do Sądu wniosku o ogłoszenie upadłości przyjąć należy, iż 30.11.2012 r. spółka winna taki wniosek złożyć.

/pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości M., K. k. 200-214 pisemna opinia uzupełniająca k. 278-280//

W stosunku do spółki z uwagi na zobowiązania podatkowe prowadzone było postępowanie egzekucyjne przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. w Ł.. (...) Sp. zo.o. w czasie wskazanego postępowania spółka przedstawiła organom egzekucyjnym listę przysługujących jej środków trwałych, w tym komputerów oraz przysługujących jej praw autorskich. Spółka nie przedstawiła środków finansowych i należności od swoich odbiorców.

/ lista środków trwałych k. 34- 38 akta egzekucyjne US koperta k. 99 pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości M., K. k. 200-214 pisemna opinia uzupełniająca k. 278-280, zeznania wnioskodawcy M. D. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:12:09-00:46:06 zeznania wnioskodawcy M. B. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:46:06-01:28:55/

Co do wskazanych składników mienia organy egzekucyjne nie podjęły żadnych kroków celem zaspokojenia własnych wierzytelności.

/ akta egzekucyjne US koperta k. 99 zeznania wnioskodawcy M. B. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:46:06-01:28:55 zeznania wnioskodawcy M. D. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:12:09-00:46:06/

Z uwagi na swój charakter wskazane środki nie przyniosłyby zaspokojenia finansowego do ZUS ani US.

/pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości M., K. k. 200-214 pisemna opinia uzupełniająca k. 278-280//

Prowadzone postępowanie okazało się nieskuteczne. W dniu 9 sierpnia 2017 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. wydał postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

/ pismo k. 40 i k. 36 plik I akt ZUS akta egzekucyjne US koperta k. 99 akta egzekucyjne koperta k. 65 pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości M., K. k. 200-214/

Ponadto, równolegle wobec Spółki prowadzone było przez Dyrektora I Oddziału ZUS w Ł. postępowanie egzekucyjne wszczęte w 2012 r., w wyniku którego został zajęty rachunek bankowy spółki – organem egzekucyjnym z uwagi na zbieg egzekucji był Naczelnik US.

/ bezsporne, tytuły wykonawcze z 08.10.12.2012 r. k. 8-15 tytuły wykonawcze w pliki akt ZUS, zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego k. 16-27 oraz k.131, 126, 118, 109, 105, 101, 97, 93, 85, 77, 73, 68, 63, 58, 54, 50, 46, 40, 34, 28, 23, 18, k.10-12 plik II akt ZUS postanowienie k. 1-2 plik I akt ZUS akta egzekucyjne koperta k. 65 zeznania wnioskodawcy M. D. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:12:09-00:46:06 zeznania wnioskodawcy M. B. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:46:06-01:28:55/

W ramach wskazanego postępowania Dyrektor I Oddziału ZUS w Ł. zwracał się także o ustanowienie zastawu skarbowego na ruchomości samochodzie marki M. model L200 z 2007 r. (...). Z uwagi na fakt, iż spółka (...) Sp. zo.o. wraz z bankiem była jedynie współwłaścicielem samochodu, na którym organ wnioskował ustanowienie zastawu skarbowego a udział spółki we własności auta był niższy niż kwota 12300 zł wynikająca z przepisów prawa, Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. wskazał, że brak jest podstaw prawnych do dokonania wpisu zastawu skarbowego.

/ wniosek o wpis do rejestru zastawów k. 33 pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego z 11.12.2013 r. k. 132 plik II akt ZUS, akta egzekucyjne koperta k. 65 ,pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości M., K. k. 200-214 pisemna opinia uzupełniająca k. 278-280/

Od czasu, kiedy wyznaczono podmiot egzekucyjny po zbiegu egzekucji, wszelkie informacje z tym związane spółka (...) Sp. zo.o. składała w US.

/zeznania wnioskodawcy M. D. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:12:09-00:46:06 zeznania wnioskodawcy M. B. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:46:06-01:28:55/

Z uwagi na bezskuteczność prowadzonego postępowania egzekucyjnego -brak majątku z którego można by prowadzić egzekucję, postanowieniem z 21.08.2017 r. Dyrektor Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. umorzył ww. postępowanie.

/ postanowienie k. 1-2 plik I akt ZUS akta egzekucyjne koperta k. 65/

W toku wskazanych postępowań (...) Sp. zo.o. zwracała się do organów egzekucyjnych celem uzyskania informacji o stanie bieżącego zadłużenia wynikach postępowania egzekucyjnego.

/ pisma k. 28-32, pisma k. 39, pisma k.33- 35 akt ZUS/

Odwołujący się nie składali wniosku o otwarcie likwidacji oraz o ogłoszenie upadłości spółki (...) Sp. zo.o.

/ bezsporne kopia akt rejestrowych k. 3-22 akt ZUS zeznania wnioskodawcy M. D. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:12:09-00:46:06, zeznania wnioskodawcy M. B. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:46:06-01:28:55/

Uchwałą z dnia 24.10.2014 r. Zgromadzenie Wspólników Z. sp. zo.o. podjęło decyzję o połączeniu Z. sp. zo.o z (...) Sp. zo.o. a (...) Sp. zo.o. została wykreślona z KRS z dniem 4.07.2017 r. (...) Sp. zo.o. sprzedano za cenę symboliczną wraz z posiadanym przez nią oprogramowaniem i pozostałym mieniem tj. samochodem marki M. (...) komputerami. Postanowienie o sprzedaży symbolicznej w zamian za spłatę istniejących zobowiązań nie zostało objęte umową.

/ bezsporne, odpis z KRS k. 41-50 kopia akt rejestrowych k. 3-22 akt ZUS zeznania wnioskodawcy M. D. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:12:09-00:46:06 zeznania wnioskodawcy M. B. protokół z rozprawy z dnia 5.09.2022 r. 00:46:06-01:28:55/

ZUS w związku z zadłużeniem z tytułu składek (...) Sp. zo.o. nie prowadził egzekucji przeciwko Z. sp. zo.o. mimo że spółka ta przejęła (...) Sp. zo.o. przed wydaniem decyzji o przejęciu odpowiedzialności. Wskazana spółka również jest zadłużona i nie posiada żadnego majątku. Do czasu wydania decyzji o przeniesieniu odpowiedzialności na wnioskodawców Z. sp. zo.o. nie posiadała żadnego majątku podlegającego egzekucji. Z tytułu indywidualnych zobowiązań tej spółki było prowadzone postępowanie egzekucyjne, które nie doprowadziło do zaspokojenia wierzycieli.

/ bezsporne, dokumentacja egzekucyjna dot. Z. sp. zo.o. teczka załączona do k. 74/

Od 18 lutego 2021 r, Z. sp. zo.o. nie posiada zarządu.

/odpis z KRS k. 290-294/

W świetle umowy sprzedaży samochodu zawartej pomiędzy Z. sp. zo.o. a (...) sp. z.o.o reprezentowaną przez K. E. - kancelarią (...), który reprezentuje wnioskodawców w niniejszym postępowaniu i który w świetle umowy reprezentował też Z. sp. zo.o. przy dokonywaniu tej czynności, podmiotowa kancelaria nabyła od spółki samochód marki M. (...) za 1 zł. W procesie nie przedstawiono pełnomocnictwa B. E. do dokonania wskazanej czynności w imieniu Z. sp. zo.o.

/ bezsporne umowa k. 300/

Opisany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o niekwestionowane dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych w tym akt egzekucyjnych, w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu rachunkowości, a także częściowo w oparciu o zeznania wnioskodawców M. D. i M. B.

Sąd Okręgowy nie dał wiary zeznaniom wnioskodawców w zakresie w jakim twierdzili, że w okresie pełnienia przez nich funkcji członka zarządu nie zachodziły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające złożenie wniosku o upadłość, gdyż spółka posiadała środki finansowe mienie i wierzytelności pozwalające na regulowanie zobowiązań w tym wobec ZUS. Nadto w zakresie w jakim podnosili, że nie została wykazana bezskuteczność egzekucji z uwagi na te same okoliczności i możliwość skierowania środków egzekucyjnych do ujawnionego przez nich w toku postępowania egzekucyjnego mienia spółki w postaci samochodu marki M. jak i posiadanego przez spółkę specjalistycznego oprogramowania nadto posiadanych przez spółkę wierzytelności stosunku do klientów. Jak wynika bowiem z treści zgromadzonych w sprawie dokumentów, opinii biegłego jak i samych wyjaśnień wnioskodawców w okresie działalności spółki występowały okresy utraty płynności finansowej, które trwale wpłynęły na zdolność regulowania przez nią zobowiązań. Bezspornym było również to, iż spółka należności z tytułu składek na rzecz ZUS nie regulowała. Natomiast okoliczność, iż spółka posiadała określony majątek, sama w sobie nie oznacza, iż żądanie odwołania jest uzasadnione. Okoliczność ta pozostaje bowiem bez wpływu na fakt istnienia upadłości, skoro firma trwale nie regulowała zobowiązań w stosunku do ZUS i US. Nieuprawnionymi są też twierdzenia, co do istnienia realnego majątku spółki i możliwości kierowania do niego egzekucji wobec faktu, iż majątek trwały spółki w postaci Samochodu ciężarowego marki M. z 2007 r. we współwłasności z bankiem, sprzętu komputerowego i specjalistycznego oprogramowania spółki w praktyce miał wartość zerową, spółka ani wnioskodawcy nie wskazywali zaś na konkretne wierzytelności klientów, z których można by przeprowadzić egzekucję.

Powołany przez Sąd biegły w dziedzinie rachunkowości M. K. miała za zadanie m.in. ustalenie, od kiedy wystąpiły przesłanki do ogłoszenia upadłości spółki (...) Sp. zo.o.. w rozumieniu prawa upadłościowego, od jakiej daty sytuacja finansowa spółki uzasadniała zgłoszenie skutecznego wniosku o ogłoszenie upadłości, a od jakiej daty majątek spółki nie wystarczyłby nawet na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego oraz w jakiej dacie winien być zgłoszony wniosek o ogłoszenie upadłości, aby można było stwierdzić że został on zgłoszony we właściwym czasie. Biegła miała też wypowiedzieć się co do istnienia mienia, które pozwalałoby na pokrycie zobowiązań w postępowaniu egzekucyjnym.

Wydając opinię biegła dysponowała dostępnymi danymi bilansowymi za lata 2010-2013. Po ich analizie biegła określiła, że choć niewypłacalność w ujęciu zadłużeniowym przy uwzględnieniu ww dokumentacji ostatecznie nie występowała, niewypłacalność w ujęciu płynnościowym wystąpiła już od 16.11.2012 r. Biegła po analizie ww dokumentacji jak i akt egzekucyjnych wskazała też, iż brak było mienia, z którego organy egzekucyjne mogłyby uzyskać zaspokojenie należności ZUS i US, spółka nie wskazywała także żadnych wierzytelności kontrahentów, z których egzekucję można by było przeprowadzić. Także po wydaniu zaskarżonej decyzji nie wskazano żadnego mienia, które pozwalałoby na pokrycie należności składkowych.

W ocenie Sądu opinia złożona przez biegłego z zakresu rachunkowości stanowi w pełni wiarygodne źródło dowodowe. Jest ona pełna i jasna, nie zawiera sprzeczności ani uchybień, które pozbawiałyby ją wartości dowodowej. Ponadto znamienym jest, iż biegła w opinii uzupełniającej wyczerpująco odniosła się do zastrzeżeń składanych przez wnioskodawców. Sąd ma na uwadze, iż wnioskodawcy nadal nie zgadzali się z wnioskami z niej wynikającymi co do faktu niewypłacalności spółki w ujęciu zadłużeniowym, a w zakresie szacowania wartości majątku posiadanego przez spółkę domagali się dodatkowo przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy. Sąd ocenił jednak, iż wnioski opinii biegłej co do pierwszej z tych okoliczności mają pełne pokrycie w złożonej w procesie dokumentacji ponadto okoliczność braku uiszczenia składek nie była przez wnioskodawców kwestionowana. Co do zaś wartości posiadanego przez spółkę majątku, z którego miała być prowadzona egzekucja lub który miał pozwalać na pokrycie zadłużenia już po dniu wydania zaskarżonej decyzji, podnieść należało, iż wnioski strony odwołującej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy w tym przedmiocie zmierzały wyłącznie do nieuprawnionego przedłużania postępowania i w związku z tym na podstawie art.235² § 1 pkt 5 podlegały pominięciu. Podkreślenia wymaga, iż wnioskodawca M. D.

składając zeznania sam przyznał, że wnioskodawcy nie mieli możliwości sprzedania oprogramowania, a skoro tak, jego wartość w zakresie możliwości zaspokojenia organu rentowego oceniać należało tak, jak uczyniła to biegła z zakresu rachunkowości na 0 zł. Wskazane programy były niezbywalne.

Także samochód M. (...) z 2007 r. będący współwłasnością spółki wraz z bankiem (...) S.A. i był przedmiotem zastawu bankowego żadnej wartości w tej materii nie posiadał. Jak wskazano w piśmie 11.12.2013 Naczelnik Urzędu Skarbowego odmówił ustanowienia zastawu na tym aucie. Ustalił on, że udział spółki we własności auta był niższy niż 12.300 zł (minimalna kwota, która pozwala na wpis do zastawu skarbowego). Dlatego nie można przyjąć, iż ww samochód miał jakąkolwiek realną wartość istotną dla rozstrzygnięcia, która miałby oceniać rzeczoznawca. Już brak możliwości ustanowienia zastawu skarbowego powodował, iż realna kwota do zaspokojenia z tytułu posiadania tego składnika majątku wynosiła 0 zł.

Ponadto nie można uznać iż samochód ten jakkolwiek pozostaje w dyspozycji i może stanowić przedmiot zaspokojenia został bowiem przejęty przez spółkę (...) sp. zo.o. a następnie zbyty kancelarii pełnomocnika wnioskodawców za 1 zł. Przy tym wskazana umowa sprzedaży z 2022 r. budzi wątpliwości co do jej ważności z uwagi na kwestię umocowania wskazanego pełnomocnika do działania w imieniu następcy spółki (...) Sp. zo.o.. tj spółki (...) sp. zo.o., gdyż ta od 2021 r. nie posiada zarządu uprawnionego do działania w jej imieniu.

Na marginesie wspomnieć również należy, iż wpływu na zakres i zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie miało oddalenie wniosku pełnomocnika powodów o odroczenie terminu ostatniej rozprawy z uwagi na chorobę jednego z wnioskodawców. Zauważyć należy, iż obaj wnioskodawcy zostali przesłuchani w procesie w charakterze strony. Pełnomocnik powodów nie wskazywał, że w postępowaniu pozostawały do wyjaśnienia jeszcze dodatkowo jakieś okoliczności, co do których ww. nie zajęli stanowiska. Tym samym nieobecność wnioskodawców na ostatnim terminie pozostawała bez wpływu na przebieg postępowania i nie wstrzymywała rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawców nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1009) składki na ubezpieczenia emerytalne:

- 1) pracowników,
- 2) osób wykonujących pracę nakładczą,
- 3) członków spółdzielni,
- 4) zleceniobiorców,
- 5) posłów i senatorów,
- 6) stypendystów sportowych,
- 7) pobierających stypendium słuchaczy Krajowej Szkoły Administracji Publicznej,
- 8) osób wykonujących odpłatnie pracę, na podstawie skierowania do pracy, w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania,
- 9) osób współpracujących ze zleceniobiorcami,
- 10) funkcjonariuszy Służby Celnej,
- 11) osób odbywających służbę zastępczą

- finansują z własnych środków, w równych częściach, ubezpieczeni i płatnicy składek.

Stosownie do art. 17 ust. 1 przytoczonej ustawy składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz chorobowe za ubezpieczonych, o których mowa w art. 16 ust. 1-3, 5, 6 i 9-12, obliczają, rozliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu w całości płatnicy składek.

Zgodnie z treścią art. 85 ust. 1 ustawy z dnia z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych Dz.U. z 2022 r. poz. 2561 t.j. za osobę pozostającą w stosunku pracy lub w stosunku służbowym składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza pracodawca, a w razie wypłaty świadczeń pracowniczych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, podmiot zobowiązany do wypłaty tych świadczeń.

Stosownie natomiast do treści art. 104 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r. poz. 690) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłacają pracodawcy.

W myśl art. 108 § 1 ordynacji podatkowej (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651 t.j.) w związku z art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ podatkowy orzeka w drodze decyzji.

Z mocy art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych do należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio wyszczególnione w przepisie art. 31 przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Zastosowanie do należności z tytułu składek, z mocy art. 31, ma m.in. przepis art. 116 Ordynacji podatkowej.

Zgodnie z art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) a w brzmieniu obowiązującym od 1.01.2016 r. we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2020 r. poz. 814) albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

W myśl art. 116 § 2 odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu. Przepisy § 1-3, w myśl § 4, stosuje się również do byłego członka zarządu oraz byłego pełnomocnika lub wspólnika spółki w organizacji.

Przepis opisany powyżej stanowi wyjątek od zasady, że spółka kapitałowa odpowiada za swoje zobowiązania jedynie własnym majątkiem, inne zaś podmioty, w szczególności udziałowcy (akcjonariusze) czy też władze spółki takiej odpowiedzialności nie ponoszą. W tym kontekście przepisy szczególne statuujące tego rodzaju wyjątkową

odpowiedzialność winny być wykładane w sposób rygorystycznie ścisły, który nie prowadzi do rozszerzenia odpowiedzialności poza ramy przesłanek ustawowych.

Odpowiedzialność członków zarządu określona w §1, obejmuje zaległości składkowe z tytułu zobowiązań, które powstały w czasie pełnienia przez nich obowiązków członków zarządu.

Natomiast zgodnie z art. 107 §1 i 2 pkt 2 i 4 cytowanej ustawy Ordynacja podatkowa odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości z tytułu składek wynikające z prowadzenia działalności i odsetki za zwłokę oraz koszty egzekucyjne.

Z analizy treści przepisu art. 116 wynika, iż przesłankami odpowiedzialności członka zarządu za zaległości składkowe spółki z o.o. jest ustalenie, że (1) zaległości składkowe powstały w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu przez daną osobę, że (2) egzekucja do majątku spółki okazała się bezskuteczna w całości lub w części oraz że (3) nie zaistniały żadne okoliczności zwalniające tej osoby od odpowiedzialności.

Do orzeczenia o odpowiedzialności członka zarządu Spółki za zobowiązania składkowe organ rentowy jest obowiązany wykazać jedynie okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania składkowego, które przerodziło się w zaległość składkową spółki oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko Spółce, bowiem ciężar wykazania którejkolwiek okoliczności uwalniającej odpowiedzialność, spoczywa na członku zarządu (wyrok NSA w B. z 6.03.2003 r. SA (...)/03 POP (...) wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 30 stycznia 2018 r. I SA/Bd (...) Legalis Numer 1741267). Tym samym ciężar wykazania dwóch pierwszych przesłanek /pozytywnych/ ciąży na Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, natomiast ciężar dowodu przesłanki trzeciej - w zakresie istnienia okoliczności uwalniających od tej odpowiedzialności - spoczywa na odwołującym się.

W toku przedmiotowego postępowania bezspornym był fakt pełnienia przez skarżących M. D. i M. B. funkcji w zarządzie (...) Sp. zo.o., oraz fakt powstania zaległości składkowych za ten okres w wysokości łącznie 383.174,59 zł. Bezsprzecznie też wnioskodawcy nie składali wniosku o otwarcie likwidacji oraz o ogłoszenie upadłości spółki.

Niemniej jednak odwołujący podnosili, że nie mogą ponosić osobistej odpowiedzialności za zobowiązania spółki, bowiem zgłoszenie przedmiotowego wniosku o likwidację czy upadłość nie było konieczne z uwagi na kondycję finansową spółki, nadto wywodzili, iż w okresie prowadzenia egzekucji przez ZUS i US istniał majątek, o którym informowali organy egzekucyjne umożliwiając zaspokojenie organu w znacznej części a zatem nie sposób dojść do przekonania że zachodzą przesłanki usprawiedliwiające przeniesienie na nich odpowiedzialności za zobowiązania spółki.

Za zaległości podatkowe, składkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialności odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja przeciwko Spółce okaże się bezskuteczna, chyba, że członek zarządu wykazuje, że we właściwym czasie zgłoszono upadłość lub wszczęto postępowanie układowe, albo że nie zgłoszenie upadłości lub postępowania układowego, nastąpiły nie z jego winy, bądź wskaże on mienie, z którego egzekucja jest możliwa (wyrok NSA w G. z 19.09.2003 r. (...)/Gd 56/01 - publ. (...))

Ustalenie czy wniosek o ogłoszenie upadłości spółki lub o wszczęcie postępowania układowego był konieczny lub czy został zgłoszony w odpowiednim czasie wymaga uwzględnienia przepisów regulujących podstawy oraz terminy do zgłoszenia takowych wniosków. Kwestie te normuje ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1520).

Zgodnie z dyspozycją art. 10 w brzmieniu obowiązującym w spornym okresie (od Dz.U. z 2012 r. poz. 1112 t.j. do Dz.U. z 2015 r. poz. 233 t.j.) przesłanką ogłoszenia upadłości jest niewypłacalność dłużnika. Przepis art. 11 ust. 1 (również w tym brzmieniu) określający, kiedy istnieje niewypłacalność stanowiąca podstawę ogłoszenia upadłości stanowi, iż następuje to wtedy, gdy dłużnik nie wykonuje swoich zobowiązań pieniężnych, które są wymagalne. Dotyczy to tak zobowiązań cywilnoprawnych, jak i publicznoprawnych. Przepis art. 11 ust. 2 reguluje drugą postać niewypłacalności. Zgodnie z tym przepisem obowiązującym w spornym okresie dłużnika będącego osobą prawną

albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje. Od 1.01.2016 wskazany przepis został zmieniony i w ust. 1a. wskazano, że domniemywa się, że dłużnik utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań pieniężnych przekracza trzy miesiące. Natomiast w ust. 2 dłużnik będący osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, jest niewypłacalny także wtedy, gdy jego zobowiązania pieniężne przekraczają wartość jego majątku, a stan ten utrzymuje się przez okres przekraczający dwadzieścia cztery miesiące.

Jednocześnie w świetle obowiązującego do dnia 1.01.2016 art. 12 ust 1-2 ustawy Sąd mógł oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań nie przekracza trzech miesięcy, a suma niewykonanych zobowiązań nie przekraczała 10% wartości bilansowej przedsiębiorstwa dłużnika. Przepisu ust. 1 nie stosowało się, jeżeli niewykonanie zobowiązań ma charakter trwały albo gdy oddalenie wniosku może spowodować pokrzywdzenie wierzycieli.

Wobec takiej regulacji każda z dwóch przyczyn ogłoszenia upadłości ma samodzielny charakter, a to oznacza, że dysponujący sporym majątkiem dłużnik będzie uznany za upadłego, jeżeli zaprzestał w sposób trwały płacenia długów./tak postanowienie SN z dnia 19.12.2002 r, (...) 342/01 (...) - wyrok NSA (N) z dnia 18-05-2021/

Termin zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości określa art. 21 ust. 1 Prawa upadłościowego, zgodnie z którym dłużnik jest obowiązany zgłosić taki wniosek nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości. Do dnia 1.01.2016 r. nie później niż w terminie dwóch tygodni.

Termin 14 dni od chwili stwierdzonej niewypłacalności, o której mowa w art. 11 ust. 2 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze jest terminem maksymalnym dla złożenia wniosku, liczoną od wystąpienia przyczyny uzasadniającej jego zgłoszenie. Rygor, o którym mowa w art. 21 ust. 1 tej ustawy, jest emanacją naczelną zasady prawa upadłościowego (tj. ochrony praw wierzycieli) i jako taki powinien być interpretowany w świetle art. 116 Ordynacji podatkowej ściśle. / (...) - wyrok NSA (N) z dnia 08-02-2022/

Dla stwierdzenia niewypłacalności dłużnika wystarczające jest ziszczenie się tylko jednej z dwóch podstaw (zaprzestanie wykonywania wymagalnych zobowiązań lub gdy zobowiązania przekroczą wartości majątku). W sytuacji zaś, kiedy wystąpi podstawa do ogłoszenia upadłości, dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła taka okoliczność, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. Jeżeli dłużnikiem jest osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, obowiązek ten spoczywa na każdym, kto ma prawo go reprezentować sam lub łącznie z innymi osobami. Ponadto w art. 11 ust. 1 ustawy z 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze ustawodawca nie powiązał stanu niewypłacalności ze stanem majątku dłużnika, lecz z konkretnym zaniechaniem, zaprzestaniem płacenia długów.

/ (...) - wyrok NSA (N) z dnia 08-03-2022/

Sam fakt niedokonywania wpłat jest wystarczającą podstawą do uznania, że spółka nie regulowała wymagalnych zobowiązań. Dla określenia stanu niewypłacalności bez znaczenia bowiem jest przyczyna niewykonywania zobowiązań oraz ilość wierzycieli. Niewypłacalność istnieje nie tylko wtedy, gdy dłużnik nie ma środków, lecz także wtedy, gdy dłużnik nie wykonuje zobowiązań z innych przyczyn. Dla określenia, czy istnieją podstawy ogłoszenia upadłości, fundamentalne znaczenie ma wyłącznie ustalenie, czy dłużnik nie wykonuje tych zobowiązań, które są wymagalne. / wyrok NSA 2018.12.13 (...) LEX nr 2624488

(...) - wyrok NSA (N) z dnia 07-09-2021/.

Dla określenia, czy dłużnik jest niewypłacalny, nie ma znaczenia to, czy nie wykonuje wszystkich zobowiązań pieniężnych, czy tylko niektórych z nich. Nie ma też znaczenia wielkość niewykonanych przez dłużnika zobowiązań.

Istnienie podstaw do ogłoszenia upadłości determinuje wyłącznie przesłanka niewykonania przez dłużnika wymagalnych zobowiązań. Z niewypłacalnością dłużnika, o której mowa w art. 10 i art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe mamy również do czynienia, gdy dłużnik ten nie zaspakaja jednego tylko wierzyciela posiadającego znaczną wierzytelność. Przesłanka egzoneracyjna wymieniona w art. 116 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa odnosi się bowiem wyłącznie do zgłoszenia wniosku, a nie do skutku tego wniosku, jakim jest ogłoszenie upadłości. Wniosek należy złożyć wówczas, gdy zaistnieją przesłanki niewypłacalności dłużnika, określone w art. 10 i art. 11 Prawa Upadłościowego. Jeżeli zatem dłużnik nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań, powinien taki wniosek zawsze złożyć. / (...) 538/21 - wyrok NSA (N) z dnia 06-05-2022, (...) 138/21 - wyrok NSA (N) z dnia 30-11-2021/

Przyjęcie, że członek zarządu zwolniony jest z obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w sytuacji, gdy spółka zalega z płatnościami wyłącznie w odniesieniu do jednego wierzyciela, stawałoby w uprzywilejowanej pozycji tych członków zarządu, których spółki miałyby tylko jednego wierzyciela Skarb Państwa w stosunku do tych, których spółki miałyby co najmniej dwóch wierzycieli. Doszłoby do oczywistego nierównego traktowania członków zarządu (osób trzecich) w zależności od tego, ilu wierzycieli miały zarządzane przez nich spółki oraz do osłabienia funkcji gwarancyjnej odpowiedzialności osób trzecich. / (...) - wyrok NSA (N) z dnia 07-09-2021/

Przy tym nie można odmówić członkowi zarządu prawa do podjęcia ryzyka i niezgłoszenia wniosku o upadłość mimo wystąpienia stosownych ku temu przesłanek ustawowych w sytuacji, gdy według jego oceny uda się opanować sytuację finansową i w konsekwencji spłacić całość zobowiązań. Jednak jeśli zarządzający spółką takie ryzyko podejmuje, to musi to czynić ze świadomością odpowiedzialności z tym związanej i liczyć się z tym, że w przypadku dokonania błędnej oceny sytuacji rodzącej w konsekwencji choćby częściową niemożność zaspokojenia długów przez spółkę, to sam będzie musiał ponieść subsydiarną odpowiedzialność finansową. /wyrok Wsa w Białymstoku 2019.02.13 I SA/Bk (...) LEX nr 2628128/

Właściwy czas do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości jest przesłanką obiektywną, ustalaną w oparciu o okoliczności faktyczne każdej sprawy. Dla jego określenia nie ma znaczenia subiektywne przekonanie członków zarządu /wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 marca 2011 r. I (...) 392/10, LEX nr 1079514/.

W zamiarze ustawodawcy od odpowiedzialności za zaległości podatkowe spółki uwalnia członka zarządu obiektywna i niezawiniona niemożność podjęcia działań wymienionych w tym przepisie, a nie świadome ich niepodjęcie, nawet jeśli w ocenie danego członka zarządu były racjonalne przyczyny takiej decyzji. /Wyrok wsa w Gorzowie Wielkopolskim 2018.12.06 I SA/Go (...) LEX nr 2602337/

Dokonując oceny, czy zgłoszenie wniosku o upadłość nastąpiło we "właściwym czasie" - art. 116 § 1 o.p. należy uznać, że powinno to nastąpić w takim momencie, aby zapewnić ochronę zagrożonych interesów wszystkich wierzycieli, aby po ogłoszeniu upadłości wszyscy wierzyciele mieli możliwość uzyskania równomiernego, chociaż tylko częściowego, zaspokojenia z majątku spółki. Przesłanka ta jest spełniona w szczególności wtedy, gdy członek zarządu po ustaleniu, że stan finansowy spółki uzasadnia złożenie wniosku o upadłość, niezwłocznie złoży taki wniosek. Brak winy w niezgłoszeniu wniosku o upadłość nie może natomiast polegać na nadziei na wpływy i zyski. Subiektywna ocena sytuacji majątkowej spółki nie świadczy o braku winy; brak winy może być odnoszony jedynie do wyjątkowych sytuacji, w których członek zarządu (prezes) nie ma wiedzy co do rzeczywistej sytuacji w zakresie płacenia zobowiązań przez spółkę z uzasadnionych (obiektywnie) przyczyn i przy dołożeniu należytej staranności nie może tej wiedzy uzyskać albo podjąć stosownych działań /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2011 r. sygn. II UK 265/10, LEX nr 844740/.

W uznaniu Sądu wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wskazują, iż nieuzasadnionym jest twierdzenie skarżących, że w okresie pełnienia przez nich funkcji członka zarządu (...) Sp. zo.o. nie była niewypłacalna. Opinia biegłej z zakresu rachunkowości potwierdziła, iż w ujęciu płynnościowym w rozumieniu art.11 ust.1 ustawy prawo upadłościowe przesłanki do ogłoszenia upadłości wystąpiły już w 16.11.2012 r, gdzie według

wykazu nieuregulowanych zobowiązań wobec ZUS wskazano zaległości za zobowiązania i odsetki nieterminowej spłaty zobowiązań od lipca 2012 r. wymagalnych od 16.08.2012 r. Zaległości te miały charakter trwały w rozumieniu art. 12 ustawy i w kolejnych miesiącach permanentnie powiększały saldo zobowiązań w zakresie składek.

Powyższe było wystarczającą przesłanką do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przez zarząd spółki (...) Sp. zo.o.. Brak zaś wskazanego wniosku stanowi podstawę do przypisania członkom zarządu odpowiedzialności za zobowiązania składkowe. Nieistotnym jest przy tym, iż poszerzona analiza wyników bilansowych za lata 2010-2013 wskazuje, na występowanie od 2010 r. do 2013 r. dodatnich kapitałów własnych, co oznacza że wartość ewidencyjna aktywów firmy była wyższa niż poziom jej zadłużenia wobec tego przesłanki do ogłoszenia upadłości w ujęciu zadłużeniowym w rozumieniu art. 11 ust 2 ustawy nie występowały. Bilansowo majątek spółki wystarczał na pokrycie jej zobowiązań

Sam fakt posiadania dodatnich kapitałów nie wpływa na treść formułowanych wniosków co do istnienia upadłości w ujęciu płynnościowym wobec istniejących zobowiązań wobec ZUS trwale i permanentnie nieregulowanych. Okoliczność płacenia składek bądź nie w terminie wynika z obiektywnej oceny na podstawie prowadzonej ewidencji. Z tego punktu widzenia nie ma znaczenia motywacja zaprzestania dokonywania na bieżąco zapłaty za należne zobowiązania. Ewentualny brak przesłanek do ogłoszenia upadłości po analizie kapitału i stanu majątkowego w kontekście zadłużeniowym w rozumieniu art. 11 ust.2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze, nie zmienia więc faktu, iż nie zmieniają się okoliczności spełnienia przesłanki do ogłoszenia upadłości w rozumieniu płynnościowym od 16.11.2012 r. Okoliczność ta stanowi natomiast samodzielną i wystarczającą przesłankę do złożenia wniosku o upadłość. Dzień 16.08.2012 r. stanowił zatem moment, od którego trwale zaprzestano regulowanie zobowiązań wobec ZUS. Jeszcze raz z całą stanowczością wskazać należy że od wskazanego momentu spółka trwale zaprzestała spłaty zobowiązań względem ZUS mimo, iż posiadała wówczas kapitał pozwalający na pokrycie zadłużenia. (...) Sp. zo.o.. nie wykonywała permanentnie wymagalnych zobowiązań względem ZUS traktując priorytetowo co potwierdzają zeznania wnioskodawców zabezpieczenie wypłat pracowników. Spółka z tych względów nie realizowała wszystkich należności względem ZUS, choć miała taką możliwość. Twierdzenie, że nie istniały żadne przesłanki do ogłoszenia upadłości nie mogą zatem żadną miarą się ostać

W ocenie Sądu Okręgowego nieuprawnionymi są też sugestie skarżącego jakoby – w świetle posiadania przez spółkę w spornym okresie dodatnich kapitałów własnych, majątku trwałego w postaci specjalistycznego oprogramowania, ruchomości – komputerów, samochodu M., niedookreślonych wierzytelności ze strony klientów istniał majątek wystarczający na pokrycie zobowiązań. W kontekście powyższego odwołujący podnieśli, iż organ rentowy kierując egzekucję tylko do poszczególnych elementów majątku- wybiórczo z pominięciem innego wskazywanego przez spółkę błędnie uznał, iż egzekucja zaległości za składki okazała się bezskuteczna.

W tym miejscu wskazać należy, iż bezskuteczność egzekucji jest wykazana, gdy egzekucja z majątku spółki w całości lub w części jest bezskuteczna. Uogólniając można stwierdzić, iż przesłankę bezskuteczności egzekucji można wykazać na podstawie każdego dowodu wykazującego, że spółka nie ma majątku, który pozawalałby na zaspokojenie jej wierzyciela, który dochodzi swojej należności od członka zarządu Spółki.

Nie można bowiem, zdaniem Sądu Okręgowego, zmuszać organu rentowego do działań pozbawionych racjonalności, aby wszczął i prowadził wszelkiego rodzaju postępowanie egzekucyjne przeciwko spółce, skoro wykazał on takie okoliczności, z których można wnioskować, że egzekucja z majątku spółki byłaby całkowicie lub w części bezskuteczna. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 26 czerwca 2003 VCKN 416/2001 OSNC 2004/7-8/poz.128 ,orzeczenie Sądu Najwyższego z 9 czerwca 1937r. IC 1927/36 Zbiór Urzędowy 1938 nr 4 poz.184, Uchwała Sądu Najwyższego z 15 czerwca 1999r. III CZP 10/99 -Monitor Prawniczy 1999/11 str 42, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 października 1994r I ACr 470/94 Prawo Gospodarcze 1995 nr 6 strona 28 ; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 18 stycznia 1994r ACr 1024/93 - Przegląd Orzecznictwa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku 1994/2 strona 28; A.Szajkowski-Kodeks handlowy tom I s. 298 - komentarz- Wydawnictwo C.H.Beck/PWN Warszawa 1994; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 28 czerwca 2005r. VI ACa 231/2005)

Bezskuteczność egzekucji w całości lub w części, o której mowa w art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa oznacza stan, gdy wierzyciel podatkowy nie uzyskał zaspokojenia mimo przeprowadzonego postępowania egzekucyjnego. Będzie to, więc działanie nie przynoszące pożądanych rezultatów. Tym samym, bezskuteczność egzekucji będzie miała miejsce, gdy skierowanie egzekucji do całego majątku podatnika, zastosowanie różnych sposobów egzekucji, nie dało wyniku w postaci zaspokojenia roszczenia podatkowego. Warunkiem uznania bezskuteczności egzekucji jest jej formalne przeprowadzenie, a także stwierdzenie bezskuteczności egzekucji na podstawie każdego prawnie dopuszczalnego dowodu. Jeżeli natomiast członek zarządu spółki poddaje w wątpliwość zakres egzekucji skierowanej do majątku spółki, ale sam nie wskazuje mienia, z którego zaspokojenie zaległości podatkowych byłoby możliwe, to zarzut ten nie może być uwzględniony. (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 października 2016 r., (...), opubl. L.).

Podkreślenia wymaga, iż mienie spółki, którego wskazanie zwalnia członka zarządu z odpowiedzialności za zaległości podatkowe spółki musi być realne i istnieć w dacie, gdy zostało wskazane. Okoliczności te powinien wykazać członek zarządu podając dane umożliwiające przeprowadzenie z tego mienia skutecznej egzekucji. (tak wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 stycznia 2012 r., (...) SA/Wa (...), Lex nr 1139384).

Należy przy tym nadmienić, że zgodnie z art. 116 § 1 o.p. do uznania egzekucji za bezskuteczną wystarczający jest choćby częściowy brak możliwości zaspokojenia wierzyciela. /Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 kwietnia 2018 r. I (...) 984/16/.

Bezskuteczność egzekucji rozumiana być musi jako brak rezultatu w skuteczności czynności egzekucyjnych - bezskuteczność egzekucji ustala się na podstawie każdego prawnie dopuszczalnego dowodu. Postępowanie takie musi być wszczęte, jednak dla oceny, że egzekucja jest bezskuteczna nie musi zostać wydane formalne postanowienie o umorzeniu. /Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł. z dnia 19 kwietnia 2018 r. (...) SA/Łd 860/17 /.

Z istoty pojęcia bezskutecznej egzekucji w całości lub w części wynika, że może i powinno być odnoszone do całości majątku zobowiązanego (dłużnika), a nie tylko do konkretnej wierzytelności publicznoprawnej (cywilnoprawnej). Nie chodzi zatem o jakikolwiek majątek dłużnika niezależnie od jego wartości, lecz o majątek o takiej wartości, z którego co najmniej w znacznej części możliwe będzie uregulowanie zaległości. Przy ocenie tej przesłanki należy zrelatywizować wysokość zobowiązania do wartości wskazanego majątku, a następnie dokonać oceny stopnia zaspokojenia wierzytelności z tego majątku. /Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 marca 2018 r. (...) 817/16/.

Rzeczą organu podatkowego jest wykazanie bezskuteczności egzekucji w dacie orzekania o odpowiedzialności członka zarządu za zaległości podatkowe spółki z o.o. (...) mienia, którym podatnik dysponował w przeszłości, ale aktualnie już nie jest w jego posiadaniu nie stanowi negatywnej przesłanki orzekania o odpowiedzialności członka zarządu. /tak wyrok WSA w Białymstoku z dnia 18.08.2010 r, SA/Bk 223/10/

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawcy podnosząc, iż spółka posiadała dodatnie kapitały własne, mienie na pokrycie zobowiązań samochód, komputery, specjalistyczne oprogramowanie znacznej wartości sugerował, iż gdyby organ rentowy terminowo i odpowiednio prowadził egzekucje z majątku spółki, na który ta zresztą w postępowaniu egzekucyjnym wskazywała uzyskałaby zaspokojenie swych roszczeń.

Mając to na uwadze, należało rozważyć, czy po przeprowadzonym postępowaniu egzekucyjnym przeciwko spółce egzekucja w całości lub w części jest bezskuteczna, nadto kwestię istnienia mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości spółki w znacznej części, przez co należy rozumieć, że w ponad połowie należności. Wolą ustawodawcy było bowiem zagwarantowanie zaspokojenia należności względem Skarbu Państwa nie w dowolnej części, ale w stopniu znacznym. Znaczny stopień zaspokojenia należy wiązać z taką sytuacją, gdzie spłata należności wobec Skarbu Państwa doprowadzi do zapłaty przynajmniej połowy należności. /tak wyrok WSA w Gliwicach z dnia 23.06.2009, (...) SA/Gl (...)/.

W ocenie Sądu Okręgowego wbrew sugestiom wnioskodawców organ rentowy przesłankę bezskuteczności egzekucji niewątpliwie wykazał.

Znamiennym jest – a czego skarżący w ogóle nie zauważa - iż na dzień wydania zaskarżonej decyzji – 18.12. 2018 r. – w drodze przeprowadzonego uprzednio postępowania egzekucyjnego uzyskanie środków pozwalających na pokrycie należności ZUS z tytułu składek okazało się niemożliwe. Podkreślić należy, iż ZUS prowadził egzekucję w stosunku do spółki, dokonał zajęcia rachunków bankowych próbował uzyskać zastaw skarbowy na udziale spółki we własności samochodu M., które nie przyniosły pożądaných efektów.

Tym samym wbrew zapatrywaniom skarżących ZUS czynił starania zmierzające do zaspokojenia jego wierzytelności, które jednak, z uwagi na brak mienia i majątku spółki pozwalającego na jego zaspokojenie, okazały się bezskuteczne. Nieistotne jest przy tym iż spółka posiadała mienie w postaci wspomnianego udziału we własności samochodu, komputerów, specjalistycznego oprogramowania czy wierzytelności względem klientów a organ rentowy w stosunku do nich egzekucji jednak nie realizował. Przy czym, co należy wskazać, w postępowaniu egzekucyjnym spółka przekazała organom egzekucyjnym jedynie spis środków trwałych, nie wykazała żadnych wierzytelności, które mogły dać realne pokrycie dla dochodzonych zobowiązań

Podnieść należy, iż instytucja przeniesienia zobowiązań składkowych wobec funduszu ubezpieczeń społecznych na osoby trzecie, nie została ustanowiona w celu ochrony dłużników, lecz w celu zabezpieczenia należności organu ubezpieczeń społecznych, który w zamiarze odzyskania należności wskazuje na bezskuteczność egzekucji skierowanej do znanych lub ujawnionych mu w postępowaniu egzekucyjnym składników majątku dłużnej spółki. Dlatego też, ocena działań wierzyciela musi być dokonywana z punktu widzenia celu instytucji ustanowionej do ochrony należności składkowych. Skutkiem czego, członek zarządu spółki wiedząc, że organ rentowy wszczął postępowanie egzekucyjne winien wykazać się aktywnością w regulowaniu należności, tym bardziej, jeżeli twierdzi, iż w tym okresie była możliwość zaspokojenia zadłużenia ze składników majątku i wierzytelności. Trudno, oceniając spełnienie przesłanki bezskuteczności, oczekiwać od organu rentowego, by w tym zakresie czynił więcej, niż mogłaby uczynić sama spółka, czy też członek zarządu. /wyrok s.apel. w Łodzi 2018.09.07 III AUa 1293/17 LEX nr 2612058/. Jak podniesiono organ rentowy bezskutecznie usiłował wyegzekwować całość należności o czym wobec wszczętej egzekucji członkowie zarządu dłużnika winni wiedzieć. Z resztą na wniosek spółki były jej udzielane stosowne informacje w tym przedmiocie. Tym samym argument o rzekomym posiadaniu określonych środków finansowych nie zwalnia wnioskodawców z odpowiedzialności. Nie należy też nadal tracić z pola widzenia, iż wskazane organom egzekucyjnym środki trwale (samochód, komputery, oprogramowanie) nie miały deklarowanej przez spółkę wartości pozwalającej na pokrycie zobowiązań składkowych.

Zdaniem Sądu nie można uznać też, iż ostatecznie wnioskodawcy powołując się na fakt posiadania przez spółkę samochodu, oprogramowania w procesie wskazali mienie spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Odnosząc się do powyższego podnieść należy, że mienie spółki wykazywane przez członka zarządu zwalnia go od odpowiedzialności tylko wtedy, gdy jest to mienie konkretne, rzeczywiście istniejące, nadające się do efektywnej egzekucji. Mienie to musi charakteryzować się odpowiednimi właściwościami, aby egzekucja z niego była realna do przeprowadzenia i skutkująca zaspokojeniem wierzyciela. Tylko realnie istniejące mienie, dokładnie zidentyfikowane i istniejące w momencie, w którym toczy się postępowanie dotyczące przeniesienia odpowiedzialności, wypełnia przesłankę zwalniającą członka zarządu od odpowiedzialności z art. 116 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej./ (...) 195/21 - wyrok NSA (N) z dnia 27-10-2021/ Wskazanie mienia spółki, o którym mowa w art. 116 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej powinno nastąpić poprzez wskazanie konkretnego składnika majątkowego, miejsca, w którym się znajduje, oraz tytułu własności przysługującego spółce./ (...) 219/21 - wyrok NSA (N) z dnia 22-09-2021/ Mienie spółki, aby skutecznie ochronić od odpowiedzialności członka jej zarządu musi istnieć i być wskazane w momencie, w którym toczy się postępowanie w kwestii przedmiotowej odpowiedzialności, a perspektywa czasowa uzyskania zaspokojenia z tego mienia zaległości podatkowych nie może być odległą, ale w chwili pozostającej w bliskości z ujawnieniem wcześniej nieznanego majątku. / (...) - wyrok NSA (N) z dnia 01-06-2021/ W ustawowo określonej przesłance dotyczącej mienia

chodzi o takie jego składniki które są niesporne, a nie mienie jedynie potencjalne. / (...) - wyrok NSA (N) z dnia 27-04-2021/

W ocenie Sądu powołanie się przez wnioskodawców na fakt posiadania przez spółkę mienia w postaci specjalistycznego oprogramowania, samochodu powyższych wymogów nie spełnia. Po pierwsze w chwili obecnej wnioskodawcy nawet nie wiedzą czy spółka, która przejęła (...) Sp. zo.o. nadal działalność prowadzi – jest to wątpliwe z uwagi na fakt, iż spółka od 2021 r. nie ma zarządu- tym samym już z tego względu twierdzenie, iż spółka jest w posiadaniu wskazanego mienia uznać należy za czysto hipotetyczne, oparte wyłącznie na wniosku, iż kiedyś wskazany majątek spółka miała. Po drugie, na co już wskazywano, powołane mienie z uwagi na jego charakter i amortyzację nie nadaje się do zbycia – realnie ma wartość 0 zł. Twierdzenia zatem, że wskazane mienie pozwoliłoby na pokrycie dochodzonych zobowiązań w znacznej części jest wyłącznie iluzoryczne i w świetle zaoferowanych w procesie dowodów nie może podlegać żadnej kontroli. Podnoszony przez skarżących możliwy znaczny stopień zaspokojenia roszczeń przez organ rentowy jest zatem fikcją. W konsekwencji o tą właśnie podstawę brak możliwości uznania, iż wnioskodawcy jako członkowie zarządu spółki (...) Sp. zo.o. nie odpowiadają osobiście za jej zobowiązania z tytułu składek powstałe w okresie sprawowania przez niego w funkcji. Należy także podnieść, iż wnioskodawcy nie wykazali jakimkolwiek dowodem zasad przejęcia majątku i odpowiedzialności za długi przez spółkę przejmującą.

Nieuprawnionym jest też twierdzenie, iż zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa bowiem należności objęte jej przedmiotem uległy przedawnieniu.

Odnosząc się do tego wskazać należy, iż niezależnie od upływu terminu wynikającego z treści art. 118 § 1 Ordynacji podatkowej, organy podatkowe mogą orzekać o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej jedynie do momentu przedawnienia się zobowiązania podatnika, będącego głównym dłużnikiem. Granice czasowe odpowiedzialności osoby trzeciej wyznacza istnienie zaległości podatkowej, za którą odpowiedzialność tę orzeczono, co wynika z akcesoryjnego charakteru odpowiedzialności osoby trzeciej w stosunku do odpowiedzialności podatnika. Zaległość podatkowa z tytułu określonego zobowiązania podatkowego istnieje z kolei tak długo, jak długo istnieje samo zobowiązanie podatkowe, a zatem jak długo zobowiązanie nie wygaśnie na skutek zaistnienia jednej z przesłanek określonych w art. 59 Ordynacji podatkowej, w tym na skutek upływu terminu przedawnienia. /I SA/Lu 458/20 - wyrok WSA Lublin z dnia 16-04-2021.

W myśl art. 118 § 1. Ustawy ordynacja podatkowa nie można wydać decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość podatkowa, upłynęło 5 lat, a w przypadku, o którym mowa:

- 1) w art. 117b § 1 - jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym miała miejsce dostawa towarów, upłynęły 3 lata;
- 2) w art. 117c - jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym upływa 6-miesięczny okres od dnia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego, upłynęły 3 lata.

Z kolei zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-6.

Termin przedawnienia należności w przypadkach określonych w art. 24 ust. 5a-6 u.s.u.s. ulega przerwaniu lub zawieszeniu. Przerwanie biegu przedawnienia ma ten skutek, że po ustaniu okoliczności powodującej przerwanie biegu przedawnienia, termin przedawnienia biegnie od nowa. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia sprawia zaś, że w terminie przedawnienia nie uwzględnia się co prawda okresu, w którym bieg przedawnienia był zawieszony, ale uwzględnia się okres przedawnienia, który poprzedzał okres zawieszenia. Zmiana stanu prawnego wprowadzona od 1 stycznia 2003 r. przez dodanie art. 24 ust. 5b u.s.u.s. dotyczyła zawieszenia terminu przedawnienia. Przepis ten przewidywał zawieszenie biegu terminu przedawnienia, od dnia wszczęcia do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego oraz sądowego, z wyłączeniem wcześniejszych faz postępowania. Na skutek kolejnej nowelizacji przepisów od 1 lipca 2004 r. ustawodawca rozszerzył zakres zawieszenia biegu terminu przedawnienia na okres

od podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.

Odnosząc powyższe rozważania do zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne dochodzonych zaskarżoną decyzją za okres od 12.2012 -02.2014 należy zauważyć, że stosownie do treści art. 47 ust. 1 pkt 3 u.s.u.s. termin ich wymagalności to odpowiednio 15 dzień każdego następnego miesiąca. Od dnia następnego od tych dat rozpoczął bieg 5-letni termin przedawnienia, który na gruncie art. 24 ust. 4 u.s.u.s. upływałby odpowiednio w okresach od 16.01.2018 do 16.03.2019 r. Stąd zaległe składki na ubezpieczenia społeczne należne od za sporny okres przedawniłyby się odpowiednio w tych terminach – o ile bieg terminu przedawnienia nie zostałyby przerwany lub zawieszony.

Stosownie do obowiązującego art. 24 ust. 5b u.s.u.s. w brzmieniu obowiązującym w dniu wydania zaskarżonej decyzji -Dz.U. z 2017 r. poz. 1778 t.j., bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.

W niniejszej sprawie na co wskazuje treść dokumentów zawartych w aktach egzekucyjnych i w aktach sprawy z tytułu zaległości z tytułu składek już od 2012 prowadzone było postępowanie egzekucyjne w zbiegu przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. w Ł. i Dyrektora I Oddziału ZUS w Ł.. Prowadzone postępowanie okazało się nieskuteczne. W dniu 9 sierpnia 2017 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. wydał postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. Również z uwagi na bezskuteczność prowadzonego postępowania egzekucyjnego -brak majątku z którego można by prowadzić egzekucję postanowieniem z 21.08.2017 r. Dyrektor Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. umorzył ww. postępowanie. Mając na uwadze okres w jakim było prowadzone postępowanie egzekucyjne wpływające na zawieszenie upływu okresu przedawnienia i datę wydania zaskarżonej decyzji- 18.12.2018r, uznać zatem należy, że nieuprawnionym jest stwierdzenie, iż należności spółki za które osobistą odpowiedzialność na podstawie zaskarżonej decyzji mają obecnie ponosić wnioskodawcy uległy przedawnieniu.

Reasumując słuszne jest stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji, iż zachodzą podstawy do obciążania M. B. i M. D. odpowiedzialnością za zaległe składki stosownie do art. 116 Ordynacji podatkowej w związku z art. 31i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 2 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 265) biorąc pod uwagę wartość zgłoszonych roszczeń.